המשך מעמוד 5 >>>

מסובך, וטלוויזיה היא לא המדיום לסיפור כזה".

"דרוקר הוא קודם כל מאוד טלוויזיוני", מסביר עיתונאי בכיר שעבד לצידו בעבר בערוץ 10. "מבחינה עיתונאית הטלוויזיה היא מדיום שטחי שמתאים מאוד לדרוקר. הוא מסוג האנשים שמסוגלים לייצר ספר בשלושה וחצי ימים, כי הוא עובד בצורה שטחית, חפפנית, לא עמוקה. אני תמיד הסתחררתי מהמהירות הזו, אבל תזכור שהעורך הכי מהיר בעולם הוא זה שבכלל לא עובר על הטקסטים. במבחן העיתונאי המובהק הציון של רביב הוא בינוני מינוס. כאיש טלוויזיה הוא לא רע בכלל, אבל צריך להרחיק אותו מכיסוי עיתונאי. הוא לא מספיק אחראי".

"לא אחראי זה אנדרסטייטמנט", אומר על דרוקר עיתונאי שעבד איתו בעבר. "קשה לשכוח איך אמר בנחרצות באולפן שדליה איציק לא תהיה יו"ר הכנסת, ובמקרה אחר הסביר בלהט למה אמנון רובינשטיין עומד להתמנות לשר המשפטים. איציק כמובן מונתה ליו"ר הכנסת ושר המשפטים הוא דווקא דניאל פרידמן. אופס, שוב טעינו".

עוד סיפור של דרוקר שהתגלה כבלתי מדויק פורסם ב־24 ביוני האחרון במסגרת 'לונדון וקירשנבאום'. דרוקר טען שראש הממשלה ביקש משר האוצר רוני בר־און ללכת לקראת ש"ס בעניין הגדלת קצבאות הילדים – ובר־און איים להתפטר בתגובה. "לא היה ולא נברא", אומר בכיר בלשכת ראש הממשלה, "דרוקר בכלל לא פנה לקבל תגובה, שידר בלי לפרסם תגובה, וכמובן שזו המצאה חסרת בסיס. לאחר מכן הוא ריכך את העניין במהדורה עצמה. הוא הרי אף פעם לא טועה". כתבים שפנו ללשכת ראש הממשלה כדי לקבל תגובה על הסיפור נענו ש"הפרסום שקרי". "זו דוגמה מצוינת להתנהלות של רביב", אומר עליו עיתונאי בכיר. "הוא פשוט מחפף ולא נותן לעובדות להרוס לו סיפור טוב. מתנגדים של אולמרט באוצר ניסו למכור לכל העיתונאים את הסיפור על ש"ס, אבל רק אחד בחר ללכת עם זה רחוק – דרוקר".

חלק ג' // חוזר כבומרנג

דרוקר, 38, גדל בפתח תקווה, בת זוגו היא העיתונאית ענת גורן. בצעירותו רצה להיות כדורסלן מוביל, אבל הסתפק בסופו של דבר בחמישייה של אליצור פתח תקווה מליגה ב'. אחיו, שרון דרוקר, הוא אחד ממאמני הכדורסל המובילים בישראל. את השירות הצבאי העביר דרוקר כחוקר במשטרה הצבאית, וכשהשתחרר למד משפטים באוניברסיטת תל אביב. ב–94' התמנה לכתב לענייני נדל"ן וקיבל פינה באחת מתוכניות האקטואליה בגלי צה"ל, אחרי שהעלה את הרעיון. שלוש שנים אחר כך מונה לכתב מדיני. "הוא תמיד אמר לנו שהתפקיד בעיתון הוא קרש קפיצה בדרך לדבר האמיתי, הטלוויזיה", אומר עליו מכר שעבד איתו. "המטרה שלו היתה ברורה: אני רוצה להיות כוכב טלוויזיה בעל השפעה, בעל מעמד, כזה שיצביעו עליו ברחוב. העיתונות עצמה פחות מעניינת אותו".

אחרי שנה לצד בן כספית עזב דרוקר לטובת תפקיד הכתב המדיני בגלי צה"ל, שאותו מילא כארבע שנים, שבמהלכן כתב את הספר 'חרקירי' על תקופת כהונתו של אהוד ברק כראש הממשלה. אחרי שעזב לעשרה חודשי לימודים ב'תוכנית ניומן' לעיתונאים באוניברסיטת הרווארד, הוא נקלט בערוץ 10. בגל"צ סירבו לקבל אותו בחזרה. "בתחנה לא רצו לקלוט את דרוקר בחזרה משתי סיבות", מסביר בכיר לשעבר בגל"צ. "הוא לא רצה להיות כתב שטח אלא להתמקד בהגשה. והסיבה השנייה היא שכאזרח עובד צה"ל דרוקר לא קיבל אישור לכתוב את 'חרקירי', ולמרות שהעירו לו בתחנה והעיר לו גם ראש אכ"א דאז, גיל רגב, הוא המשיך לכתוב".

דרוקר: "לפני שכתבתי את הספר קיבלתי אישור מראש מערכת החדשות בגלי צה"ל, צביקה גולדברג, וממפקד התחנה, אבי בניהו. אחרי שיצא הספר, במארס 2002, אכן התעוררה ביקורת וגיל רגב העיר לי לאחר מעשה".

אבי בניהו: "למיטב זכרוני, רוב הספר נכתב לפני כהונתי כמפקד גלי צה"ל. כשנודע לי על כתיבת הספר הפניתי את רביב דרוקר, שהיה באותה עת אזרח עובד צה"ל, להצטייד באישורים הנדרשים. למיטב זכרוני הוא נפגש עם גורמים בפרקליטות הצבאית ולבסוף הוצאת הספר הקדימה את האישור".

מקורביו של דרוקר מספרים על איש רהוט, נעים, בעל ידע כללי נרחב, שמתעניין מאוד בספורט. "רביב איש מדהים וחבר מדהים", אומר עליו רזי ברקאי, אחד מחבריו הטובים. גם הקולגה מערוץ 2, רינה מצליח, מפרגנת: "אני מאוד מעריכה את עבודתו העיתונאית וגם אותו כאדם. הוא עזר לי מאוד בעבר כשהייתי במצוקה אישית".

"רביב הוא עיתונאי מוכשר עם חושים מאוד מחודדים" מוסיף מנהלו לשעבר בערוץ 10, גלעד עדין. "הוא צבר במהלך השנים בחדשות הרבה מקורות טובים ואמינות. כשדרוקר מקבל סיפור הוא יודע גם להעביר אותו מצוין, ולכן נוצר מצב שסיפורים טובים מגיעים אליו בגלל שילוב של טיפול עיתונאי נכון ושמירה על מקורות. הרבה מאוד מההישגים העיתונאיים של חדשות 10 והסקופים – חתום עליהם רביב דרוקר. לא הפסדנו בשום תביעות דיבה על סיפורים שהוא פירסם".

בחדשות 10 מספרים שדרוקר חרוץ מאוד. לפעמים הוא אפילו משתלט על סיפורים שמביאים אחרים. ב־20 בפברואר העביר אחד הכתבים הבכירים למערכת סיפור על פועל תאילנדי שהשתולל במטוס אל־על ואנשי הביטחון השתלטו עליו. זה לא היה התחום של אותו כתב, והוא דיווח על אירוע מאוד מינורי, שהסתיים בלא כלום. דרוקר עלה למהדורה עם דרמה אמיתית. "שנים רבות עברו מאז נחטף מטוס ישראלי", הכריזה מיקי חיימוביץ' בדקות הראשונות של המהדורה והעבירה את המיקרופון לדרוקר, שסיפר על "התערבות נדירה של המאבטחים" ועל "תאילנדי שלחץ על כפתורים", והוסיף בסיום הקטע ש"לא מדובר באירוע על רקע בטחוני". באל־על הרימו גבה. "כולה פועל תאילנדי השתכר בטיסה", אומר בכיר בחברה, "צחקנו אחר כך שעות על הפרסום". גורם בערוץ 10 מוסיף: "זה באמת היה מביך מאוד, כל הדרמה שניסו לצייר. אתה קולט? נתנו לסיפור המצחיק הזה לפתוח את המהדורה. זו היתה בושה אחת גדולה. אבל כשדרוקר מגיע עם סיפור, אז צריך לתת לו במה ראויה".

"יש עורכת למהדורה והיא זו שקיבלה את ההחלטות", הודף דרוקר. "יכול להיות שהיתה הגזמה בפרסום, אבל אמרו לי לשדר ושידרתי. לא דחפתי לשים את האייטם בגודל שבו הוא היה".

ולמרות זאת, בערוץ 10 דווקא מספרים שדרוקר צבר לעצמו מעמד בכיר, גם בעיני עצמו. "דרוקר הוא סיפור של מישהו מוכשר שהגיע אלינו עם אמביציה ובאיזשהו שלב חשב שהפך לאלוהים", מספר אחד מעובדי ערוץ 10. "הוא נפוח, כוחני, מאוד אגרסיבי. הוא משחק המון בפוליטיקות פנימיות. המנכ"ל הקודם, גלעד עדין, העדיף לא להתעסק איתו ודרוקר פשוט עשה מה שהוא רצה, עקף את העורכים, התעלם מפונקציות בכירות במערכת החדשות ועבד ישירות מול גלעד או אפילו מול הנהלת הערוץ. זה לא ממש עזר לו להתחבב על הציבור. לפני שנתיים הרצנו מחקר עם סקרים וקבוצות מיקוד על כל הטאלנטים שלנו. בין הפרשנים, דרוקר יצא לא טוב. באותו סקר עלה שבעיני הציבור הוא לא נתפס כפרשן פוליטי אלא כרכלן פוליטי. למחמאות זכו אלון בן דוד, צביקה יחזקאלי וניצן הורביץ. סיפור אחד לא נשכח לו, פרשת קצב ישבה אצלו במשך כמה ימים והוא לא הצליח לפתח אותה לכדי ידיעה עיתונאית של ממש. בסופו של דבר ראינו את אמנון אברמוביץ' מוציא את זה בערוץ 2. זה היה רגע קשה לחדשות 10".

"אני לא אוהב להתהדר בנוצותי", אומר דרוקר, "אבל מספר תחקירים שלי הפכו לחקירות משטרה, כמו הזיופים בבחירות במפלגת העבודה או תעשיית השחיתות של מינויי אולמרט. פירסמתי גם את יומני עומרי ואת חשבון ההוצאות של נתניהו בלונדון. גם בספר 'חרקירי' מתפרסמים כמה סיפורים חשובים".

"דרוקר הוא עיתונאי שאני אוהב לשמוע", מרסיף למחמאות יואל מרקוס, עיתונאי ופובליציסט ב'הארץ'."הוא מתבטא בצורה נעימה. הוא נותן לצופה את ההרגשה שהוא יודע הכל, לפני ולפנים, אבל לא תמיד זה ככה. לעומת זאת, אם אני מדבר על הטלוויזיה, אמנון אברמוביץ' הוא עיתונאי רציני, שיודע יותר ממה שהוא מפרסם. דרוקר הוא יותר פרפורמר מעיתונאי. הוא אמר עלי שהפרתי הבטחת אוף דה רקורד לאהוד ברק בעניין טור שפירסמתי לאחרונה כדי להצדיק למה לא היה לו, לדרוקר, את אותו סיפור".

מרקוס מוזכר בספרם של דרוקר ועפר שלח, 'הבומרנג', כעיתונאי שחשף את סיפור ההתנתקות באתר האינטרנט של 'הארץ' ב־2 בפברואר 2004. בספר קובעים דרוקר ושלח ששרון דחף את תוכנית ההתנתקות בהשפעת החקירות שבהן היה נתון אז. מרקוס טוען שגירסתו שלו לאירועים לא הוכנסה לספר, מאחר שכנראה פשוט לא התאימה לכותבים ולא לעובדות כפי שמרקוס פירסם אותן.

"התהילה שלי בהתנתקות היתה מאוד מקרית", מספר מרקוס. "קיבלתי טלפון מהלשכה של שרון, לפגישה ביום שישי. עניתי שיש לי מסיבת הפתעה לחברה קרובה. הוזמנתי לארוחת בוקר ביום שני, במעונו הרשמי של שרון בירושלים, ב־2 בפברואר 2004. הוא זרק לי את הפצצה על פינוי היישובים, והשאר היסטוריה מבחינת מה שנאמר שם. בעת כתיבת הספר דרוקר צילצל אלי ושאל על ארוחת הצהריים שהיתה לי בחווה עם שרון. אמרתי לו שזה לא היה בחווה אלא בביתו של שרון. כשראיתי את הספר התפלצתי. היה כתוב שהארוחה התקיימה בחווה, למרות שתיקנתי את דרוקר במפורש. בחווה זה איכשהו עלול להחשיד אותי בפגישות מסתוריות שלא מן המניין. במעון ראש הממשלה כבר מדובר על פגישה רשמית בין כתב לראש הממשלה. העניין תוקן בהדפסות הבאות אחרי שדיברתי עם עפר שלח וביקשתי ממנו לסדר את המעוות. הרמיזה בספר, שלפיה הפגישה הזו נקבעה על רקע החקירה המשטרתית של שרון, היא שטות גדולה. אף מילה שלי לא מופיעה בספר, למרות שהסברתי לדרוקר את השתלשלות האירועים. לפי דעתי, דרוקר דיבר איתי רק כדי לצאת ידי חובה".

מערכת יחסים לוהטת מנהל דרוקר עם בנימין נתניהו, נוכח תחקיר 'נסיעות השחיתות' שחשף בעניינו – ובעקבותיה הגיש נתניהו תביעה נגד חברת החדשות של ערוץ 10. ב־6 ביוני פירסם דרוקר שהיועץ האסטרטגי קארל רוב, שעבד עם בוש, הוצע לנתניהו על ידי שלדון אדלסון, והוסיף שלשכת נתניהו מסרה בתגובה ש"אנחנו לא פנינו אליו", תגובה שלמעשה מחזקת את הידיעה. כתבים פוליטיים ששאלו את לשכת נתניהו אם הידיעה נכונה נענו בהכחשה גורפת, שנמסרה גם לדרוקר. רוב סירב להגיב לפנייתנו, אבל דיפלומטים רפובליקאים שמכירים את הנושא מקרוב טוענים שהסיפור כלל אינו נכון.

זמן נוסף מקדיש דרוקר לעמותה שהקים, התנועה לחופש המידע. הוא משמש כיו"ר העמותה, שמפציצה לעיתים קרובות את בג"ץ בבקשות למידע מגופים שונים שמסרבים להציג נתונים גלויים. בדיקה קצרה ברשם העמותות מעלה שהתנועה לחופש המידע פועלת היום ללא אישור מינהל תקין לשנת 2008, ובניגוד לחוק. "העמותה פנתה לרשם לצורך קבלת אישור מינהל תקין", מסבירים במשרד המשפטים. "בתאריך 4.5.08 נשלח לעמותה מכתב מטעם רשם העמותות בדרישה לאינפורמציה ומסמכים לצורך בדיקת הבקשה. מהאינפורמציה הקיימת אצלנו, העמותה טרם השיבה למכתב זה". עיון במסמכי רשם העמותות מגלה שהעמותה לא צירפה דו"חות כספיים לשנת 2004, ובין השאר צירפה פרוטוקול לאישור הדו"חות הכספיים של 2006 שחתום על ידי "מר רועי פלד", שאינו חבר בוועד העמותה, בניגוד להוראות רשם העמותות. בשורה התחתונה, העמותה של דרוקר פועלת היום שלא לפי הוראות החוק. "אם זו היתה עמותה שקשורה לפוליטיקאי", מפרשן קולגה, "דרוקר כבר היה פותח עם זה מהדורה ומסביר כמה חמור שלא שומרים על מינהל תקין במדינת ישראל".

razs@yedioth.co.il

רביב דרוקר מגיב

על הסיפור עם השופט

"השארתי הודעה, אבל מעולם לא אמרתי שאני עורך דין – לא לו ולא לאף אחד אחר", טוען דרוקר. "אני תמיד אומר שאני משפטן, וזה מה שכתוב בקורות חיי בכל מקום אפשרי".

על הנפילה בסיפור דן תיכון

"על התחקיר האישי שלי בנושא דן תיכון, שכלל שיפוצים ברירתו, הוא מעולם לא תבע. הוא תבע על פרסום אחר שלי, שהוא היה מעורב בו בפרט קטן בסיפור. לצערי, הפסדתי בתביעה. העברתי את הממצאים לתגובתו, והוא אמר שמדובר בקשקוש והבטיח להיפגש בבית המשפט. משרד הביטחון שילם את הפיצוי, כי כל מילה בתחקיר נבדקה על ידי היועצים המשפטיים והם גם שמעו את מה שבית המשפט לא יכול לשמוע, מקורות חסויים".

על הידיעות הלא נכונות בעניין רובינשטיין ואיציק

"לא קבעתי בנחרצות, הערכתי שדליה איציק לא תהיה יו"ר הכנסת בגלל יחסיה הגרועים עם אולמרט, והיא הוכיחה במיומנות פוליטית ראויה שהצליחה להסתדר. ההערכה שלי התבררה כשגויה, אבל לא קבעתי על סמך מידע. אכן שידרתי שרובינשטיין הוא מועמדו של ראש הממשלה להיות שר המשפטים. הידיעה היתה לחלוטין נכונה ואמנון אמר שהוצע לו התפקיד – והוא סירב. לא ידעתי שהוא סירב".

על הידיעה בסיפור בר־און

"האיום בהתפטרותו פורסם גם אצל סבר פלוצקר וזה בכלל לא היה סוד. אני לא יכול לחשוף את המקור לענייני הקצבאות, אבל מדובר באיש בכיר במשרד האוצר. עובד יחזקאל, עוזרו של אולמרט, הזמין את השרים אטיאס וישי ואמר להם: לכו לרוני בר־און, יש לו בשורה חיובית עבורכם. אלי ישי אכן הלך לבר־און, שענה בתגובה שאין קצבאות. אולמרט אף זימן את אלי ישי לפגישה בעניין קצבאות הילדים בכנסת וניסה לשכנע את רוני בר־און להיכנס לפגישה ובר־און סירב. ראיתי את זה במו עיניי".

על ההשתהות בסיפור קצב

"ברוך קרא הביא את הסיפור למערכת יומיים לפני הפרסום של אברמוביץ'. ביום שישי הוא ניסה לאשר אותו ואני ניסיתי לעזור בכל דרך. נתקלנו בשורה של הכחשות שקריות מצד מקורבי הנשיא, וכתוצאה החלטנו לא לפרסם ולנסות להמשיך לעבוד עליו למחרת. לצערנו, אמנון הקדים אותנו".

על הטענות של יואל מרקוס

"אני לא לגמרי זוכר את שיחתי עם מרקוס. התקשרתי אליו בעניין פגישתו עם אריאל שרון. מרקוס אמר לי במפורש שני פרטים טכניים. בתקשורת ביני לבין עפר שלח באמת נפלה טעות ובגירסה הראשונה של הספר שני פרטים שובשו. ברגע שראיתי את זה מאוד התבאסתי והעניין תוקן. לנושא השני: מרקוס הודה שאהוד ברק דיבר איתו אוף דה רקורד. אני כתבתי טור שלם על עניין האוף דה רקורד בבלוג שלי וכתבתי שלדעתי יואל מרקוס חצה כאן גבול. קינאתי בו שלא היה לי סיפור? להיפך, ברק אמר את הדברים בכל מקום. איזה סיפור היה שם בדיוק?".

על סיפור קארל רוב

"שלדון אדלסון מנסה לסגור עם קארל רוב שיהיה יועץ של בנימין נתניהו. אכן הידיעה לא התממשה עד עכשיו, אבל לפי מיטב ידיעתי זה נמצא עדיין במגעים מאוד מתקדמים".

על העמותה שלו, שפועלת ללא אישורים

"אני יו"ר בהתנדבות. אישור מינהל תקין של רשם העמותות הוא לא חיוני לקיומה של עמותה. מי שרוצים אישור כזה הם גופים שמבקשים כסף מהמדינה. לפי מה שאני יודע, העמותה ברין ודברים לקבל אישור של מינהל תקין – למרות שזה לא נדרש לעמותה כמו שלנו. בסופו של דבר יהיה אישור".

תגובת ערוץ 10

"בימים אלה מסתיים מחקר מקיף שיזמה חברת החדשות של ערוץ 10 וממנו עולה כי רביב דרוקר נתפס על ידי צופי ערוץ 10 כעיתונאי מעמיק, בעל מקורות מידע טובים, אמין, יסודי, וכמי שמוסיף טעם מיוחד למהדורות החדשות. הסקר שפירסמתם התקיים לפני כשנתיים וכבר אז הוגדר דרוקר על ידי הצופים כפרשן בולט ובלתי שגרתי".